

MAENDELYKS
Musikaels Tydveroryf;
Bestaende

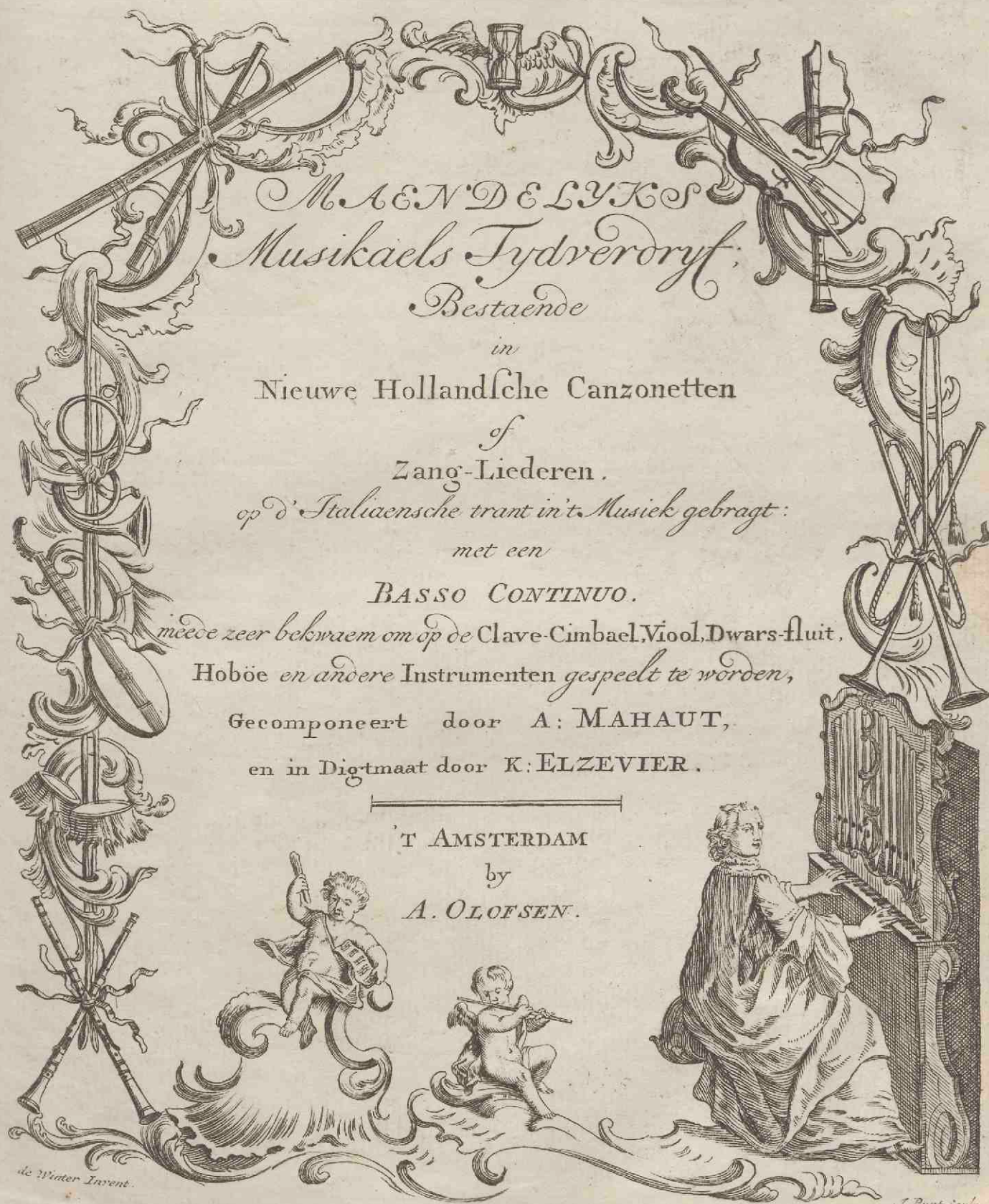
in
 Nieuwe Hollandsche Canzonetten
of
 Zang-Liederen.
op d' Italiaensche trant in't Musiek gebragt:
met een

BASSO CONTINUO.

meede zeer bekwaem om op de Clave-Cimbael, Viool, Dwars-fluit,
Hoböe en andere Instrumenten gespeelt te worden,

Gecomponeert door A: MAHAUT,
 en in Digtmaat door K: ELZEVIER.

'T AMSTERDAM
 by
 A. OLOFSEN.

1

MAENDELYKS Musikaals Tydveroryf

voor de Maendt

NOVEMBER

tweede
Stuckje.

Aen de Winden.

Vliegt heen, O snel gewiekte Winden, Gaet myne Schoone vinden; Vliegt

Allegro.

heen O winden naermyn Klo - ri - meen. Zegt: Schoone! Damon zal u

wachten. Hy uit in 't Bosch verliefde klagten. Hy kwynt van

Liefde, Klo - ri - meen! Vliegt haestig Winden vliegt toch heen.

De Min is niet te ontvluchten.

Wat loopt ge, ô Herde - rin, De Bosschen uit en in? 'k Be - gin voor u te

Allegro.

duchten Tracht gy de Min te ontvluchten? Zoo zyt gy dwaes van zin. Zyn

schichten, Verplichten Zelf den Bliksemvoogd Ju - pyn. Hy, wil my ge -

looven, Komt alles te boven. Gy moet zyn Slavinne zyn.

2

De Straeltjes van uw oog,
 Zyn Pyltjes op zyn' boog;
 Gy zelf, zoo schoon geschapen,
 Gaest hem Geweer en Wapen,
 Waer door hy u bedroog.
 Het Vluchten,
 Het Zuchten
 Dat gy doet, geeft u geen rust.
 Men moet eens beminnen:
 Des laet u verwinnen,
 Myne Min is u bewust.

Aen Kloris .

3

Kloris zal ik aen myn hoopen. Nimmermeer het eyn-de zien? Zal ik

Moderato.

nog al lan-ger loo-pen. Eer gy my uw hand zult biën? Zeker,

t zal my haest ver-velen. Nu zoo ee-nen langen tyd. Nog niet

in uw hart te dee-len. Waerlyk gy raekt my haest kwyt.

2

't Zyn bykans nu al twee Jaren,
 Dat ik hoorde uit uwen mond:
 Fillis zal met Damon paren.
 't Jaer is nu al weer haest rond.
 Wil ik u nu myn gedachten
 Eensjes zeggen, daer ze op staen?
 'k Wil niet, als tot morgen wachten,
 Of 'k zal by een ander gaen.

6

Aen Kloris.

Neen schoone Kloris wil niet den-ken, Dat 'k liefde draeg tot

Andante.

A-maril: 'k Zal haer dat ge-ne nim-mer schenken,

Dat steeds voor u be-wa-ren wil.

2	3
Zy poch' vry op haer Klaverlanden;	De vonken van uw glinstrende Oogen.
Dat zy vry op haer' rykdom roem.	Zyn stokers van myn' zuivren gloed:
Bind my in uwe liefde banden,	Die kunnen meer op my vermogen,
Een Slaverny die 'k Vryheid noem.	Dan Amaril en al haer goed.

4

Oprechte liefde oogt op geen schatten,
 Zy heeft iet anders in 't gezicht.
 Doch dat kan nooit een Stervling vatten,
 Dan die de liefde 't Oog verlicht.

Triomf der Deugd.

5

Poco allegro.

2

3

Al treedt zy in een Addersnest, Of schoon de dolle laster woedt,
Haer blanke voet wordt niet gekwest. Zy toont altydt haer blank gemoed.
Geen bleeke vrees ontrust haer Ziel, Zy blinkt altydt gelyk de Zon,
Al was 't dat zelf de Hemel viel. Als die verryst uit de Oosterbron.

4

Een rei van woënde Monsters zwicht
Voor't lonken van haer schoon gezicht:
Schoon al't geschapen neigt ten val,
De oprechte Deugd braveert het al.

6

Raed aen Klorimeen.

Aen ee-ne Beek zat Klori-meen Haer blonde lok-ken op te

Adagio.

Cie-ren Met Rozen en met Vi-o -- lie-ren Toen Da-mon

aen haer zy verscheen. Werp weg die Bloe -- men riep hy

uit; O Schoone die myn hart vry buit. Waer vind men lieffe-ly-ker

Rozen. Dan die op u -- we Koontjes blozen? want uw na --

tuur-lykschoon verwint. Al wat men op de Velden vindt.

Herders-zang.

7

Toen Klo - ri - meen, Op aerd verscheen, Gaf Venus, die neder kwam

Moderato.

da-len, En't meisje met gonst wube - stralen, Aen haer be-val-lig-

heen, Waer door - ze word't door y - - - der aengebeên, De

Starren verçieren den He - - mel trans; De Ro-zen ver-

çieren een bloemen krans; Maer't meisje dat steeds my-ne Vryheit ver-

kracht, Is hooger dan Starren en Ro - zen ge-acht.

b

Minne-zang.

Andante.

Hoor dentoonder Nâch - te - galen, Nu eens ry - zen dan - eens da - len!

Niets verwint deschelle keel, Van de klei - ne Filo - meel.

Al de Boomen krygen Oo - ren, Als zy haer gezang doet hooren; Al de

Bloemen al de Blaên, Ziet men zelf verwonderd staen.

2
 Ô hoe lieflyk zwelt haer kropje!
 Hoe verheftze 't moedig kopje,
 Als zy zingt op eenen tak,
 Overdekt door 't blaedrig dak!
 Als de galm komt luchtwaerts stygen,
 Doet zy al de Vogels zwygen.
 Zy' verwint al 't pluim gediert,
 Dat door dichte telgjes zwiert.

3
 Doch schoon zy met hare toonen,
 Yder kan naer buiten troonen:
 Myn beminde Klorimeen,
 Kan met haer in't Strydperk treên.
 Ja zy gaet haer ver te boven:
 Zy kan haren luister dooven,
 Sints zy sprak met blyden zin:
 Damon is het dien ik min.

Herderinne zang.

9

Allegro.

2
 t Vee volgt enkel zyn Natuur,
 Zonder ooit verwyrt te vreezen.
 t Vee kan dus gelukkig wezen.
 t Bluscht naer wil het minne vuur.
 k Moet, ô Vee! uw' staet benyden;
 Want een jonge Herderin,
 Moet ontelbre kwalen lyden,
 Van den blinden God der Min.

3
 Schoon een Meisje Liefde voedt;
 Kan een Minnaer heur behagen;
 Ach! zy mag het leed niet klagen;
 Dat zy naeuw verbergen moet.
 Eene Maegd moet haer gepeinzen,
 (Schoon zy door het Vuur verdwynt)
 Steeds verbergen en ontveinzen,
 Als een Minnaer om haer kwynt.

Genoechlyk buiten leven.

Andante.

'k Weet geen kwelling dan de Liefde, Die ons bui-ten
 't hart door-griefde. Welk een blydschap geeft het
 veld, Daer geen Staetzucht ons be-knelt.

2
 Niemand smoort daer zyn gepeinzen.
 Niemand weet zyn doen te ontveinzen.
 Met de Nimffjes, hand aen hand,
 Dans ik vrolyk door het Land.

4
 't Steedsche Meisje, Slaefs geboren,
 Mag geen Minnaers klagten hooren.
 Stee lui zyn in Slaverny.
 Buiten is elk vrank en vry.

3
 'k Hul my met een Kroon van Rozen,
 Die als Venus Kaakjes blozen.
 't Meisje, vroolyk aen den dans,
 Wisselt met my krans om krans.

5
 Steden! 'k wil u graeg verliezen,
 'k Zal het buiten leven kiezen.
 Juffers gy kwynt om een leed,
 Daer men buiten niet van weet.

Aen een Oude Best.

11.

Geen mensch komt Rood oog lief-de bie-den: Elk tracht haer als

Allegro.

de pest te ontvrie-den. Geen mensch die haer zyn Oo - ren

leent. Dat is de re - den dat zy weent.

2

Haer acties zullen nimmer ryzen.
Die Kikkers at voor Veld-patryzen.
Die had gewis een slechte smaek;
Dat zy dan vry in liefde blaek'.

4

Dien't lust om Martelaer te sterven,
Zult gy licht tot een Minnaer erven.
Het was een zeer onnoosle bloed,
Die u zou nemen om uw goed.

3

Gy zult geen Jongeling vervoeren.
Al ciert gy u met paerel snoeren.
Schik u al vry wat jeugdig op;
Elk walgt van u o gryze pop.

5

Doch wilt gy liefde zyn gedragen?
'k Weet raed, zoo gy de reis wilt wagen.
Ga henen Besje, naer Japan,
Daer bidt men zelf den Drommel an.

De Klagende Nimf.

O Rampspoed al te strengen wreed, Ach! Doris heeft Klimeen ver-

Adagio.

ge-ten! Ach Doris! Ach verbreekt zyn eed. Vreest gy geen worm van bang ge-

weten? O Bronaër van myn droevig leed. He-laes! ik

ben getroost te sterven. Nu ik dienschoonen knaep moet derven, Waer

zal't met my rampzaelge heen? Ontrouwheid, kost gy woonplaets vinden In't hart van

myn zoo teër beminden? Ach Doris! haet gy uw Klimeen.